

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 3 Iunie st. v.

Am dorit să scim, ce s'a întâmplat și ce are să se întâmple cu ucigașii Românilor din Munții-Apuseni?

Unii dintre dinșii sunt „cătane” în armata comună, alții sunt agenți ai poliției maghiare, toți însă sunt Maghiari, adică fii ai unui popor, care poate să-și permită ori-și-ce.

În Budapesta se pun la cale turburări serioase, se insultă cele mai înalt puse persoane, se provoacă armata, se sparg ferestri, ear' după-ce poliția intervine, ca să restabilească ordinea, se produce în dietă o adevărată furtună și dl Tisza promite, că va da cele mai aspre ordine, ca poliția să-și cruce pe tumultuanți.

În Munții-Apuseni soldați și gendarmi împușcă asupra oamenilor, par'că ar fi rațe selbatice, sângele se varsă și viețile se sting, fără-ca cineva să mai întrebe, cum se petrec lucrurile aceste? Sînt destui Români în Ardeal, sînt chiar prea mulți, și dacă se împușcă pe ici pe colo câte unul, — atîta pagubă!

Așa să fie!

A fost odată și mai rău, și tot n'a perit neamul românesc, ci mai virtos a crescut și s'a întărit.

Vom întreba însă, unde trebuie neapărat să ne ducă provocările de felul acesta?

Românii sînt un popor neolatin și au o mulțime dintre virtuțile și slăbiciunile celorlalte popoare neolatine. Una însă le lipsește: temperamentul. Precând Italianul, Francezul și Spaniolul se aventă și cedează impulsurilor momentane, Românul se uită totdeauna împregiurului lui, își dă seamă de situațiune și scie să se stăpânească și să mai aștepte, nu uită însă, ci ține minte. Îi cunoaștem pe Moșii noștri, îi scim din practica vieții și sîntem siguri, că ei au să țină minte moartea celor câțiva dintre dinșii. Când lumea ne va fi mai dragă, ei ni se vor pune de-a crucia în cale și ne vor întreba: Dar' cu cei morți cum rămâne?

Oamenii acestia sînt acum patru-deci de ani au vîrsat mult sânge pentru Casa de Austria și mult sânge au vîrsat de atunci până în zilele noastre în Italia, în Boemia și în Bosnia. Nici odată trădători nu s'au găsit între dinșii, și cu petri l-ar fi omorît pe acela, care ar fi părăsit steagul împărătesc.

Care e răsplată acestei credințe necintite?

Că astăzi Maghiarul poate să împusce sub scutul armatei asupra Românilor și să-l batjocurească în draga sa voie?

Aceasta nu se poate!

Moșilor trebuie să li se dea satisfacțiune, dacă e ca Coroana să mai poată face apel la brațele lor vînjoase, când interesele monarhiei o vor cere aceasta, trebuie, și noi sperăm, că li se va și da satisfacțiunea, pentru-ca să nu 'și-o iee ei înșiși atunci, când interesele tuturor vor cere, ca să uităm trecutul și să ne unim cu toții la o faptă mare.

Pe poarta „Burgului” din Viena stau scrise cu litere mari cuvintele: „*Justitia Regnorum Fundamentum*”.

Să ni se facă dreptate și nouă, numai dreptate, mai mult nu.

Ajutorul de stat.

Îstoria modernă a Românilor din țările coronei ungare se începe în secolul XVIII.

Stabilindu-se, în urma tratatului dela Carloveț, definitiv în stăpînirea Ardealului, Curtea din Viena găsește aici patru națiuni deosebite. Trei din aceste sînt organizate și reprezentate în viața publică și nu are nici un fel de reprezentanți legitimi și autorizați. La Români singura organizațiune era cea bisericească. Voind dar' a se pune în înțelegere cu Români, Curtea nu se putea adresa decât la fruntașii bisericesci, la Episcopul, singurii, care aveau înțînire asupra maselor române și puteau vorbi în numele lor.

Astfel încă dintru început Episcopii sînt totodată și conducătorii politici ai Românilor, și de aceea Curtea ține cu tot dreptul să nu se urce în scaunul archie-

resces decât oameni, pe care îi socotesc vrednici de încrederea ei.

Timp de vre-o optzeci de ani Românii de confesiunea greco-orientală rămân fără de Episcop, eară Iosif II le trimite la Sibiu drept Episcop pe un Sîrb, de sigur pentru-că era dușman al Românilor, ci pentru-că nu găsea între Români greco-orientali un om nu numai vrednic de încredere, ci totodată și pe din destul pregătut pentru arhierie.

Și Românii din Ardeal n'au avut cuvinte de a se plînge de acest om de încredere al Curții, care nu numai a fost un bun Arhieriu, ci a susținut totodată și drepturile neamului românesc în unire cu episcopul Românilor de confesiunea greco-catolică.

După încetarea din viață a primului Episcop diecesa Sibiului ear' rămîne timp îndelungat fără de Arhieriu, tot pentru-că Curtea nu poate găsi între fiii acestei diecese un om potrivit pentru scaunul episcopesc. Se alege dar' dintre fiii bisericii mai mulți tineri talentați și se trimit la universitatea din Viena, și abia foarte târziu se pune în scaun întru fericire pomnitul Moga, un om fără multă pregătire, dar' de o netăgăduită blîndețe sufletească.

După încetarea din viață a lui Moga Curtea designează pentru scaunul episcopesc al Sibiului pe Șaguna.

Prin cultura lui, prin vasta lui inteligență, prin superioritatea lui de caracter și prin încrederea, de care se bucură la cercurile hotărîtoare, Șaguna se ridică mai presus de toți, se impune și devine în al Românilor.

Și fără îndoială Șaguna a fost singurul om de stat, care s'a ivit până acum la Români din țările coronei ungare. Oameni de valoare, luptători aprigi, propagatori de cultură și apostoli naționali au fost mulți: om de stat n'a fost decât Șaguna.

Cu toate aceste, ba tocmai de aceea însă Șaguna n'a uitat nici odată, că el este arhieriu și că înainte de toate în interesul bisericii sale ia parte la viața publică.

Nici odată el n'a sacrificat interesele bisericii sale, ca să obțină succese politice; din contră, a cedat totdeauna în materie politică, dacă prin aceasta putea să obțină vre-un succes pentru biserica lui, și nu

odată politiciii de cafenea l-au acusat pe Șaguna, că a sacrificat interesele „naționale” bisericii sale.

Nici că se poate însă un mai mare titlu de glorie pentru un arhieriu.

Ceea-ce a făcut el, fac toți arhierii pînă și de sfîntina chemării lor.

Pretutindinea și în toate timpurile biserica a fost punctul de plecare al organizațiunii sociale, și tot din biserică pornește și disoluțiunea socială. Un popor religios supoartă toate miseriile și se renasce după cele mai mari sguduiri sociale; nimic însă nu poate salva o societate, care își lasă aședămintele bisericesci în părăgînire. De aceea interesele bisericii trebuie totdeauna să primeze față cu toate celelalte.

Astăzi, după-ce timp de o sută de ani s'au propagat cele mai triste aberațiuni în societatea europeană, se găsește mulți oameni „luminați”, care nu înțeleg această importanță a bisericii și căzora le place să-și iee pe dignitarii bisericesci drept nisce oameni „ca toți oamenii.” Ori-cît de toleranți am fi, trebuie să stăruim ca asemenea oameni „luminați” să nu se amestece în treburile bisericesci. Ei cu toate acestea se amestecă. Cu atît mai virtos dar' preoții și mai ales arhierii trebuie să pună interesele bisericii lor mai presus de ori-și-ce alte interese.

Pentru Metropolitul Miron însă biserica nu e decât antisambra cabinetului politic.

E atît de greu să te pui în conflict cu oamenii, să te strici cu lumea, și cel puțin eu nici odată n'aș fi atîns susceptibilitățile, pe care trebuie să le ating, dacă însă aminte de străbunii noștri, care atît de mult au suferit pentru legea lor, îmi aduc aminte de timpul, când ei, lipsiți de preoți, lipsiți de ori-și-ce organizațiune, tot au stăruit timp de aproape o sută de ani în credința lor, îmi aduc aminte de lucrarea vastă, pe care a sîvîrșit-o Șaguna pentru ridicarea bisericii noastre, și vîdînd starea la care am ajuns în timpul păstoririi Metropolitului Miron, trebuie neapărat să mă întreb: Omul acesta de ce a luat răsă călugărească? de ce a rîvnit la scaunul metropolitan?

De sigur numai pentru-că aspira la rolul politic, pe care îl avuseră mai nainte arhierii români.

Cu studii, pe care le-a făcut, cu aptitudinile, de care dispunea, rămînînd

Foita „Tribunei”.

Crâncu, vînatul codrului.

Poveste din Săncei.

De Ioan P. Reteganul.

(Urmare.)

D-șeu scie, cîtă vreme o fi stat el mort; destul că odată nimeresce pe acolo cumnatul seu hărăul și-l cunoaște; și dacă-l cunoaște se pleacă la el cu apă vie și cu apă tare, din apa cea tare toarnă cîtăva picuri și-l învie, ear' cu apa cea tare îl întărește, îi dă putere cît au șese bivoli, apoi sboară de acolo.

După aceea se scoală Crâncul vînatulilor frecându-se la ochi și vede că ear' e fără nevastă.

Du-te, Crâncule, ear' în lume după ea.

Mergînd așa, nimeresce la o căsuță la poalele unui munte, era numai aceea singură, ear' în lăutru află pe soră-sa, cea mijlocie, ce era măritată după hărău.

— Bună ziua, soră!

— Să fii sănătos, frate! dar' ce cauți pe aci, pe unde numai eu sînt om pămîntean?

— Oh, draga mea soră, dar' uită-te tu cum am pățit cu jupânul Pogan, că-mi fură nevasta ziua la amăzi, ear' pe mine mă lăsa dormind, acum aș merge la el, dar' nu sciu unde șede, să merg să 'mi-o iau și să o duc acasă; de aceea veniu, să te întreb pe tine, nu cumva scii tu unde șede?

Nu șeu eu frate, dară stăi până vine cumnatul tîu dela fîntînă, că-i dus după apă, și îndată vine; el poate că te va sci îndrepta.

Nici nu trecu mult, și numai vîdura hărăul (uliul) venind cu două fedeleșe pline de apă, ear' când fu dinaintea casei, se făcu un drag de fecior, de-ți era mai mare dragul de el.

— Bună vremea, cumnate!

Bună să-ți fie inima; da cum mai trăiesci?

— Bine, dar' pe tine ce vremi grele te poartă pe aici?

— O, Doamne! cumnate, am dat de un necaz. Mergînd cu nevasta dela socrii cătră casă, îmi eși în cale jupânul Pogan și-mi luă nevasta, er' pe mine mă adormi. Odată am scos-o dela el cu ajutorul cumnatu-meu vultur, dar' cum mergeam cu ea cătră casă, el ear' m'a adormit și 'mi-a luat muierea și o dus-o cu el; acum o tot caut, dar' înzadar, nu sciu în ce parte șede, de aceea veniu pînă la tine să te rog, de cumva scii unde șede, să-mi spui, să merg după ea.

Nu trebuie să mergi chiar pînă la curțile lui, că pare-mi-se o chiar vîduri mergînd după apă, vino să 'ți-o arăt, apoi grijea ta e: cum vei merge!

Așa și fu; nevasta era la fîntînă, și o luă Crâncul vînatulilor și du-te! dar' calul ear' spune lui jupân Pogan că-i fuge nevasta și cela-i dîse: Pot mîncă 2 pîni și două copuri de vin și dormi cu două ciasuri?

— Poți! — dîse calul.

Și mîncă jupânul Pogan două pîni și beu două copuri de vin și dormi ca două ciasuri, apoi încalcă și într-o minută îi ajunge, și pe Crâncul îl omoară, ear' cu nevasta pleacă spre curțile lui.

D-șeu scie cît a zăcut el acolo în drum, destul că odată nimeresce pe acolo un lup, era chiar cumnatul seu, care ținea pe sora lui cea mai mică. Și se uită lupul bine la el și dîse: o Doamne, acesta e cumnatul meu, Crâncul vînatulilor; l-a omorît hoțul de capcîn, jupânul Pogan! O să-l înviu, șermanul.

Apoi se luă lupul și aduse apă vie și apă tare, cu apa cea vie 'mi-l înviu, ear' cu cea tare 'mi-l întări, îi dădu putere cîtă este în nouă bivoli. Apoi se duse lupul.

După aceea se scormoni și Crâncul vînatulilor.

— Doamne, dar' greu am mai dormit în somn!

El credea că numai adormise, apoi se uită după nevastă, adică ea, — ca peri în palmă!

Apucă-te, Crâncule ear' și-ți caută nevasta, ori te dă acasă fără ea, de risul satului! Și merse Crâncu, și merse, se duse multă cale și nu dădu nici de o casă, nici de un dobitoac baremi. Într'un tîrziu vede o casă lîngă o pădure; nici să-i fi dat cît bine e în lume, nu 'i-ar fi părut mai bine, decât când vîduri căsuța aceea, că era și supărat și obosit, dar' era și lipid de foame, și gătaș merindea. Adecă în casă ședea sora lui cea mai mică, care era măritată după lup.

— Bună ziua, soră dragă!

— Să trăiesci cu bine, fratele meu, dar' tu ce cauți aici, pentru Dumneșeu?

— Nu mă întreba mult, soră dragă, ci mai bine îmi pune ceva de mîncare, că apoi îți spun eu toate, dar' acum nu te vîd de foame.

Și îi puse soru-sa de mîncă, apoi începî:

— Soră dragă, am dat de un mare necaz; m'am însurat, și când mergeam cu nevasta la noi acasă, eată îmi eși în cale jupânul Pogan și mă adormi, și-mi fură muierea. După-ce mă treziiu din somn, umblai pînă dădui de cumnatul Vultur, acela ear' 'mi-o dete în mînă, dar' Poganul mă ajunse pe cale și mă adormi și-mi luă nevasta. Dacă mă treziiu din somn 'mi-o mai puse odată în mînă cumnatul meu Hărăul, dar' ear' 'mi-o fură hoțul de Pogan; acum bine că dădui de tine, doară scii unde șede, să mă îndrepti la el să-mi iau muierea, că să sciu că chiar capul 'mi-l pun, tot nu mă las pînă nu o află la el acasă, că sînt foarte tare înversunat.

— Nu sciu, șeu eu, dragul meu frate, dar' acuși trebuie să veia dela fîntînă Lupul, cumnatul tîu, el de cincă, de bună seamă te va învîta ce să faci.

Nici nu stătura mult și veni lupul dela fîntînă cu două fedeleșe mari după cap, când fu dinaintea ușii, se făcu un fecior frumos, de numai ca el doară, dar' altcum nu mai puteai vedea.

— Bună ziua, cumnate!

— Să dea D-șeu bine!

mirean, ar fi putut să ajungă notar în vre-un sat, ori în împregiurări de tot favorabile solgăbireu pus la discrețiunea alegătorilor și a d-lui vicișpan. Ca să ajungă mai mult, a îmbrăcat rasa călugărească, fiindcă numai puțini se pot hotărî să o facă aceasta, și între puțini omul lesne ajunge cel mai de frunte. Rasa aceasta impune însă o mulțime de datorii, pe care alți oameni nu le au, și numai împlinirea acestor datorii îi dă celui ce o poartă decorul cuvenit.

Nimeni nu e dator să se facă călugăr; oamenii cer dar' dela acela, care îmbracă rasa călugărească, să și renunțe la o mulțime dintre plăcerile, pe care alți oameni 'și-le pot permite. Abnegațiunea aceasta îi lipsia însă Părintelui Miron. De aceea, eșit odată în lumea mare, și începând a se mângâia cu gândul, că poate să ajungă domn mare și ca mirean, cuviosul Părinte a lăpădat rasa și a eșit la iveală ca un cavaler, care nu mai are nevoie să țină seamă de „preocupațiunile timpurilor de rugină.“

Cum au venit lucrurile de ear' a îmbrăcat rasa și s'a supus arhierelui seu, aceasta n'o mai cercetez. Destul că Români, deși oameni cu deosebire îngăduitori, 'și-au dovedit bunul simț, când 'i-au dat în congres un vot de neîncredere, ca să scie, că biserica îl respinge.

Prea puțin 'i-a pășut de acest vot, cum prea puțin îi pasă și acum de critica aspră pe care 'i-o fac: îi cunosc pe Români și scia că poate găsi între dînșii oameni gata de a-l ajuta să profite de buna credință a celorlalți. Nu voia să fie arhieriu, ci să ajungă în scaunul lui Șaguna, pentru-ca din el să 'și creeze o pozițiune politică. S'a prezentat dar' din nou la alegere și a obținut majoritatea în virtutea unui compromis făcut în conferențe secrete de nisce oameni, dintre care cei mai mulți nu 'și dedeau seamă, că iau parte la un trafic neiertat și fac speculă cu ceea-ce le este mai sfânt, eară cei mai de frunte judecă toate lucrurile din punct de vedere politic ori poate chiar personal.

Astfel îl vedem pe fostul deputat dietal, pe fostul inspector scolar, pe omul, despre care se vorbea puțin bine și mult rău, cum în acea vreme se vorbea, încungiurase cu atâta splendoare.

Mulți dintre cei naivi sunt uimiți de acest „succes“ și admiră pe omul „cu cap“, care 'l-a obținut.

N'au însă decât să judece cu capul lor, pentru-ca să înțeleagă, că un om cătuși de puțin deștept nu 'și crea pozițiunea, pe care 'și-a creat-o Metropolitul Miron.

Au trecut timpurile, în care arhierii erau totodată și conducătorii politici ai Românilor, și astăzi nu are nimeni nici în jos, nici în sus decât trecerea, pe care scie să 'și-o câștige.

Câtă vreme Coroana ne dădea arhierii, ori scaunul episcopesc era vacant, ori aveam episcopi, de care n'aveam cuvinte de a ne plânge. Acum aveam să 'i

— Dar' ce venturi te poartă pe aici pe la noi, cumnate?

— Bune venturi și nu prea, că uite cum și uite cum 'mi-s'a întâmplat cu muierea, adevărat jupânul Pogan; acum vin la tine să mă îndrepti baremi unde șede, că — drept spunându-ți — eu nu știu pași nici un pas în țeara voastră, nu cunosc nici un colnic, nici un potec.

— De mers, — dișe lupul, — nu ar fi mare lucru, că îndată putem merge chiar la el acasă și să 'i luăm chiar și muierea, dar' departe tot nu o vei duce. De trei ori 'ți-a luat până acum muierea, și în tot rîndul te-a și omorît, noi te-am înviat, cumnații tei, și te-am mai întărit, atâtău te învia Vulturul, după aceea Hărăul și acum eu. Tu ai trebui să 'ți însemni un cal mai nesdravén decât al lui jupân Pogan, apoi să furi muierea și să o pui pe cal lîngă tine, ca jupânul Pogan să nu te ajungă cu calul lui.

— Și de unde să 'mi însemn eu cal mai nesdravén ca al lui?

— Hm! De unde? În fundul iadului este o babă, ce se cheamă Vîj babă, aceea are caii cei mai nesdraveni. Mergi și slugesce la ea un an, pe acolo e anul numai din trei zile, și capeți un cal, tu îți vei alege calul care îl vei vedea mai rău, numai cu pelea pe oase, apoi să vii cu el încoace. Când te va ajunge vre-un necaz, gîndesce-te numai la unul din cumnații tei.

(Va urma.)

alegem noi în înțelegere cu guvernul, ear' guvernul nu a primit buna alegere, pe care o făcuserăm, ci ne-a silit prin agenții lui să primim pe acela, pe care 'și-l doria el.

Fată cu cine avea acest nou Metropolit să 'și susțină pozițiunea?

Fată cu guvernul.

Pe cine să răzima?

Pe noi nu și pe Coroană de asemenea nu.

Astfel rămâne pus la discrețiunea guvernului, care-l tratează ca pe un agent rău plătit.

Și pentru-ca să 'și creeze pozițiunea aceasta, Metropolitul Miron se ruinează materialicesc și primesce asupra sa sarcina de arhieriu, pentru care nu are nici o vocațiune, ia angajamente, de care nu este capabil a se ține.

Eară noi avem acum să 'l scăpăm din această situațiune.

Metropolitul Miron ne cunoaște și este sigur, că 'i-se vor ierta toate cele de până acum în ziua, când va lovi în guvernul, pe care 'l-a servit cu atâta pagubă a bisericii sale, și este hotărît să dea această lovitură fără de cruțare, că sînt sigur, că o va și da. Când însă? Atunci, când va simți, că pozițiunea acestui guvern se clătina.

Eată motivul, pentru care Metropolitul Miron a stăruit, ca sinodul să 'i declare război guvernului, votând pedepșirea preoților ce vor fi primit ajutorul de stat.

Erau în sinod mulți oameni dispuși a 'i da acest vot.

Tresem cu vederea pe cei vre-o șese, care votează fără discuțiune tot ceea-ce voiesce Metropolitul ori dl Cosma. Mai numeroși erau aceia, care erau gata să voteze pentru considerațiuni politice. Cei mai mulți însă cereau votul, fiindcă erau obosiți de atâta frământare și voiau să meargă acasă.

Nu mai rămânea dar' îndoială, că propunerea se va vota cu mare majoritate.

Metropolitul stăruia însă, ca să fim „solidari“ să o votăm cu unanimitate, pentru-ca să nu se scie în afară, de unde

Interesul cauzei cerea însă, ca să se poată constata, când va cere trebuința, că Metropolitul este acela, care a stăruit să se dea acest vot.

Eu personal eram convins, că Metropolitul nu e capabil de avîntul viril, pe care îl cere punerea în executare a unei asemenea hotărîri, și că el nu se va îmbărbăta să execute decât în ajunul căderii guvernului, adevărat atunci, când nu am mai avînt cu cine să ne luptăm. Nu mă temeam dar' de vre-un conflict între biserică și stat, cum nu mă tem nici de „cura radicală“, cu care amenință Metropolitul; mă temeam însă, ca nu cumva guvernul să profite de această hotărîre după părerea mea impertinentă, pentru-ca să ne creeze nouă greutăți, și sciam, că Metropolitul vrea să aibă hotărîrea aceasta, pentru-ca să insinue la guvern, că noi, adversarii sei, 'i-am impus-o, ceea-ce s'a și întâmplat.

Un om foarte cum se cade, dar' de o proverbială bunătate sufletească, dl Dr. I. Moga, propune în sesiunea de estimp a sinodului să 'i-se voteze Metropolitului recunoștință, pentru-că a avut tactul politic de a nu executa hotărîrea sinodului în cestiunea ajutorului de stat. Un alt om cum se cade, distinsul nostru pedagog I. Popescu, dișe că trebuie să 'i mulțumim lui Dumnezeu, că avem în fruntea bisericii noastre un om atât de înțelept, de prevădător.

Prea bine! Să admitem că Metropolitul e om cu tact, înțelept, prevădător, om cu multă „fineță diplomatică“. — Îi întreb atunci pe d-nii Moga și Popescu: cine e om fără de tact, cine e lipsit de prevedere, cine e imbecil și răuvoitor?

La această întrebare ne răspunde „materialul“ publicat în ziarul din Budapesta, care împarte sinodul în „patrioți“ și „irredentisti“ și 'i spune lumii, că „patrioți“ 'i-au mulțumit Metropolitului pentru-că n'a executat hotărîrea luată sub presiunea „irredentistilor“.

Aceasta e minciuna cea mare, pe care am prevădător atunci, când am rugat cu toată blîndețea pe Părintele Metropolit să dicteze însuși propunerea, ceea-

ce Înalț Preasfinția Sa a și făcut în auful tuturor; acesta e cuvîntul, pentru care în urmă, după-ce s'a deschis ședința, înainte de votare, am declarat, că nu primesc propunerea așa, cum a formulat-o Părintele Metropolit, și spre mare indignațiune a slugilor plecate am arătat și motivele, pentru care nu o pot primi.

Toate aceste s'au petrecut în prezența unui mare număr de oameni, toți maiori, toți capabili de a da mărturie vrednică de toată credința. Între acestia era și dl Dr. Moga, și dl profesor I. Popescu și de sigur și autorul „materialului“ publicat în ziarul din Budapesta: să mă desminț, dacă pot!

Metropolitul Miron a voit să ne tragă pe sfoară și să ne trateze ca pe nisce găgăuți. Dl Dr. Moga și dl profesor Popescu să facă ce le place; nouă însă celorlalți, prin această ispită ni s'a dat dreptul de a 'i arăta Metropolitului, că nici măcar la șiretlicuri nu se pricepe și că trebuie să 'și caute aiurea oamenii. Anul acesta, când s'a cerut votarea nominală, oamenii mai maturi ca Bologa, Măcellar și Hannia, n'au votat cu dl Dr. Moga și cu dl profesor Popescu, nu cu amicii sei, ci contra Metropolitului. Ei vor fi știind de ce au făcut așa!

Dacă oamenii calde Olariu, Voilean, Frateș, Gall ori Pușcariu ar fi vorbit așa, precum au vorbit d-nii Moga și Popescu, sinodul întreg ar fi ris în hohote: trebuiau să fie scoși la iveală oameni, cari se bucură ori de considerațiunea ori de simpatia tuturor, pentru-ca lumea să fie cruțătoare și cei lesne creșetori să fie duși în eroare. Nimic însă nu este mai condamnabil decât acest abus de buna credință a unor oameni, care n'au decât păcatul, că ar voi să trăiască bine cu toată lumea.

Astfel, cu tertipuri și cu apucături, a dus-o Metropolitul Miron timp de șase ani de zile, căsnindu-se să facă din sinodul archidiecezan un centru de tipotagiuri comune și abuzând parte de inclinările rele, parte de naivitatea oamenilor, ca să 'și creeze o pozițiune politică. Nu 'și-a creat-o, fiindcă nu e făcut pentru ea. Un an, doi ani, mulți ani de-a rîndul ne-a împins mereu contra guvernului, pentru-ca să se poată insinua în singurul caz, care poate să țină în frîn pe nisce oameni atât de răsvrătitori ca noi; un an, doi ani, mulți ani de-a rîndul a excitat guvernul contra noastră, ca să ni se poată insinua nouă ce un aprig susținător al cauzei naționale: un an, doi ani, mulți ani de-a rîndul se poate aceasta, dar' în cele din urmă adevărul tot ese la iveală.

Sînt convins, că și în congres Metropolitul Miron va încerca să joace tot jocul, pe care 'l-a jucat în sinod, și mai ales acum, când cabinetul Tisza se clătina, va găsi destui oameni gata de a-l ajuta să se „rehabiliteze.“

Să o facă cine vrea pe răspunderea lui: creștinii adevărați nu vor permite însă, ca biserica să devină un pretoriu politic, și Românii adevărați nu se vor uni nici odată cu oamenii, care nu pot decât să compromită cauza, pe care pretind a o susține.

Ioan Slavici.

Catastrofa din Bavaria.

Cestiunea tronului bavarez, prezentată în cel mai trist mod ce se poate numai închipui, e deja deslegată.

Consiliul de miniștri și toți oamenii marcați ai regatului au intrat în înțelegere cu principele Luitpold, care va lua regenta; nenorocitul rege Ludovic va trăi retras, bucurându-se de lista civilă, care va fi administrată de doi curatori. Enorma datoria, în sfîrșit, va fi lichidată încetul cu încetul.

Evenimentul detronării deghisate a regelui Ludovic face impresie în Germania; mulți, cari nu vor să țină seamă de trista stare a acestui cap încoronat, vîd în înălțurarea lui un triumf al tendințelor particulariste, cari vor să împedecă consolidarea imperiului german.

Acum a intrat deci schimbarea. Regele Ludovic e incapabil de a guverna și prințul Luitpold va purta regenta.

Cele mai nouă depeșe despre catastrofa bavareză sînt următoarele:

München, 12 Iunie n. Situația încă nu e nici pe departe limpede și cercurile conducătoare privesc cu oarecare îngrijire la mai departea dezvoltare a lucrurilor. Regele se află în deplină conștiință și liniște și guvernului îi este cunoscut, că el caută un expedient spre a scăpa de

actuala sa situație. O deputațiune de trei membri avea să aducă la cunoștința regelui, cumcă în Bavaria s'a pus o regentă. Această deputațiune în loc de a se ivi în Hohensvangau pe neașteptate, ea a plecat prelîngă cele mai mari ostentațiuni astel, încât regele a audiat despre sosirea deputațiunii, ear' poporațiunea și miliția din Hohensvangau nu scia încă nimic despre punerea regentei. Voinde deputațiunea să se prezenteze la regele, un gendarm îi veni înainte strigînd: „Porunca regelui!“ Această poruncă în scris avea următorul cuprins: „Membrii deputațiunii sînt a se aresta, a se arunca pe un car și a se bate cu biciul până la gară!“ Astfel deputațiunea fu internată și eliberată numai după-ce sosi din München ordinul de eliberare precum și proclamațiunea prințului Luitpold. Gendarmii înșiși s'au supus apoi noului ordin. În armată și în cele mai de jos straturi ale poporațiunii se manifestează voci foarte simpatice în favorul regelui, din care cauză e de temut, că pe sîrbările Rusalilor se va întâmpla vre-o mișcare. Spre evitarea acesteia s'au făcut deja toate dispozițiile. Unii medici afirmă, că regele n'ar fi smintit.

München, 12 Iunie n. Regele a plecat la Luiderhofe.

Starnberg, 12 Iunie n. Conte Holnstein împreună cu maiorul de Washington și secretarul de casă al curții Klug au sosit ați la ameați aici, spre a primi pe regele, care pe 1 oară după ameați va fi așteptat în Berg.

Berg (lîngă lacul Starnberg), 12 Iunie n. La 2 oare după ameați a sosit regele în castelul Berg fără de a se ivi vre-un incident.

Presa română.

În „Românul“ dela 12 Iunie n. cetim următorul prim-articol.

Se petrec, în statul vecin cu noi, fapte, care nu pot și nu trebuie să ne lase nepăsători.

Nu trebuie să ne lase nepăsători, pentru-că acele fapte, în eventualități anumite, pot să aibă înfrîuriri, care să treacă preste fruntariile aceluia stat; nu pot mai cu seamă să ne lase nepăsători, fiindcă preste trei milioane de frați de ai noștri fac parte din cetățenii numitului stat și — deși fruntariile ne despart de dînșii — inima, aspirațiunile, ca și comunitatea de origine ne unesc, ne fac solidari și părtași reciproc la suferințele și bucuriile, ce încercăm unii sau alții.

De aceste considerații conduși, vom dișe câteva cuvinte asupra unora din urmările, ce pot avîa acele evenimente.

La 1866, când de Austria fură deslăpitate statele germane, elementul până aci precumpănitor căută, își găsi și creșu a 'și asigura un aliat în poporul maghiar și 'i dete lui, prin întocmirea dualismului, supremația asupra celorlalte popoare de dincoace de Laita.

Statul se reconstituia deci politicesc pe base nouă și lumea, care numai după aparențe judecă, privi acest fapt, ca un congres, ca o izbîndă a ideii de emancipare pentru un popor mult timp apăsător.

Opiniunea publică europeană, în ale cărei directive pe atunci principiul naționalității ocupa primul loc, care credea — căci 'i-se spusese pe toate tonurile și prin toate mijloacele — că Maghiarii până aci erau apăsători, că se lucra pentru a lor exterminare, ca națiune deosebită, opiniunea publică privi și primă această nouă întocmire politică a statului austriac, ca un pas spre făptuirea ideii de a se întocmi statele pe baza naționalității, ca un progres.

Maghiarii cei persecutați, acei Maghiari, cari la 1848 ridicaseră în Austria stindardul revoluțiunii europene și se făcuseră campioni ideilor nouă, ce sdruncinau Europa din temelii, întocmiau într'adevăr un stat intra cîtva independent.

Aceasta era progresul, ce se realiza din punctul de vedere al principiilor, ce conduceau pe atunci opiniunea publică europeană — și deci își dișeau cei care principiul naționalității îl cultivau, dacă popoare de altă limbă și de altă origine vor face parte din noul stat maghiar, acele popoare vor găsi în poporul ce a dobîndit supremația un popor frate, un popor, care va căuta a le face fericirea, care se va feri de a le impune suferințele, vexațiunile și de a le da loviturile, în contra cărora atât de mult și atât de tare s'au fost plîns.

Această convingere, care aproape generală era în Europa liberală apuseană, a avut partizani până și în guvernul României de pe acel timp, deși Românii, după faptele trecutului, trebuiau să scie, și cei din afară de guvern mai toți sciau, că apăsătorii Maghiari nu voiau și nu primiau libertatea decât cu condițiunea de a deveni ei apăsători pentru alții.

Douăzeci de ani fost-au deajuns spre a dovedi Europei apasene de bună credință, că așteptările ei neîntemeiate erau;

că apăsătorii de ieri, în loc de a face pentru celelalte popoare ceea-ce pretindeau să facă pentru dinșii, cei-ce aveau supremația;

că în loc de a fi drepti, leali, respectuoși pentru ori-ce naționalitate și a recunoaște și acorda celorlalte popoare drepturile ce cereau când se pretindeau apăsători, început-au o neobosită luptă de exterminare a tuturor naționalităților nemaghiare.

Și acest fapt și adevăr fiind dovedit și recunoscut astăzi în toată Europa civilizată, luat-a Maghiarilor prestigiu, ridicat-le-a supremația morală, pe care păreau a fi dobândit-o, cel puțin în opinia publică europeană, asupra popoarelor ce aveau să facă parte, deși fără a lor voie, din noul stat maghiar.

Aceasta este în puține cuvinte situațiunea morală din punctul de vedere exterior al poporului maghiar în momentele când s-au produs întâmplările, la care alusiune făcui-am la începutul acestui articol.

Din punct de vedere interior, nici chiar trebuință ar fi s'o mai spunem, popoarele simțindu-se stinținite — sub regimul maghiar — în propășirea lor materială și morală și vădându-se amenințate de a li se răpi până și limba lor maternă, nutresc pentru acest regim simțeminte, care cu iubirea nici o asemănare n'au.

Aceasta fiind situațiunea din punctul de vedere interior al statului maghiar, evenimentele ce s'au produs și pe care și cu și le-am înregistrat, se desemnează pentru ori-cine cugetă sub o lumină de multe prevestitoare.

Se poate într-adevăr, ca acele întâmplări să aibă de rezultat nu numai căderea unui minister, căderea ministerului ungar, despre care se vorbesce deja, ci să aducă într-un timp oare-care chiar o nouă reconstituire politică a statului.

Dualismul pare a-și fi făcut veacul.

Din punctul de vedere al popoarelor ce-l supoartă, el e deja și fără cruțare condamnat, și n'ar fi nici o mirare ca, pentru binele general al statului, să se dea și acum apăsătorilor o satisfacere.

Vom reveni.

Cronica.

Numire. Maiestatea Sa s'a îndurat preagrațios a numi pe sub-judele dela judecătoria cercuală din Sibiu Ioan Bădila de jude la tribunalul reg. din Sibiu.

Camera comercială și industrială din Brașov s'a ocupat în ședința sa dela 8 l. c. aproape numai de măsurile, care s'au de a se lua și de a se aștepta din partea guvernului spre ridicarea industriei noastre adusă la desperațiune în urma prezentului războiu vama cu România. Făcând camera o privire asupra grelei situațiuni s'a exprimat în forma de hotărâre, că ea regretă neisbutila negocierilor comerciale cu România și dă expresiune speranței și dorinței, că războiul vama în curând va înceta și va intra din nou amicala stare a lucrurilor convenționale.

Revisuirea administrativă a căii ferate Petroseni-Surdac se va întâmpla la 21 Iunie n.

În onoarea comandantului de corp F. M. L. baron Anton de Schönfeld general-major din Cluj principele Rudolf Sobkovits a arănat la 11 l. c. seara o soare splendidă, la care au participat corpul ofițerilor de stab și mai mulți membri ai aristocrației, precum și fruntașii autorităților bisericești și civile.

Sciri personale. Comitele-suprem contele Andreiu Bethlen a sosit în 10 l. c. noaptea din Budapesta în Cluj, a asistat în 12 la o ședință a comitetului „Kultur-egylet”-ului și a plecat seara la Brașov.

Iubilen oprit. Slovaci din Ungaria-de-Nord voiau să serbeze la 6 l. c. iubilenul de 25 de ani dela memorandum din 1861 despre dorințele națiunii slovace din Turóc-St.-Martin. Sărbarea a fost însă oprită decătră autoritatea comitatensă.

Demonstrațiuni în Steinamanger. Diarului „Budapester Tagblatt” i-se depeșează din Steinamanger (Szombathely) ca datul de 12 Iunie n.: Poporațiunea este prin placate mari invitată pe Dumineca de Rusali la un meeting, în care are să se hotărască propunerea, ca de aci înainte armata comună să fie jurată și pe constituția ungară.

Furt. În seminarul Andreian de aici s'a furișat în noaptea spre Duminecă un fur și a furat din o oada, ce rămase preste noapte nelocuită, o mulțime de vestimente.

Un mare foc a izbucnit în 7 l. c. în Făgăraș. Nu numai paguba e mare, dar și doi oameni au fost greu răniți. Milieți de garnisoanează acolo e de a se mulțumi, că focul n'a făcut pustiiri mai mari.

Societatea politică „Concordia” din Bucovina. Cu data de 9 l. cur. ni se scrie din Bucovina: Ieri avu loc ședința de constituire a societății politice „Concordia”. În comitet s'au ales domni: Ioan Bumbac, prof. Halip Grigoriu, prof. Zavadowski, Vasile Morar, c. r. adjuncet judecăt. Andronic, Onisim Turcan, c. r. secretar la dir. bun. fund. relig. protop. Leon Popescul, Litviniciu, direct. la scoala normală Ostafi, Marco și Antonovici. După ședință se constituise comitetul astfel: președinte prof. Ioan Bumbac, vicepreședinte: G. Ostafi și Marco, secretar, Grigoriu Halip, prof., cassar: Onisim Turcan c. r. controlor Andronic.

Patru linii nou ferate în România. Cetim în „Telegraphul” din București: Ministrul lucrărilor publice a prezentat camerei patru decrete regale, prin cari se cer credite pentru construirea a patru linii ferate noue linia Galați-Bărlad, de-alungul județului Covurlui va costa șese milioane. Această linie ferată are o importanță excepțională pentru județul Covurluiului. Ea va trece prin mijlocul județului în tot lungul seu, și prin urmare va deservi toate satele sale și de o parte și de alta. Județul Covurlui nu prea avantajat până acum în privința căilor de comunicațiune, va avé prin acest drum de fer avantajul ce nu se pot contesta. Dealtmintrelea importanța lui se dovedesce prin repetite cereri ce s'au făcut în toți anii pentru construirea lui. Acest drum de fer va deturna drumul cerealelor Moldovei de sus dinspre Ițcani și Ungheeni spre Galați. Cu urcarea taxelor austro-ungare asupra cerealelor române, aceste nu vor mai găsi desfacere în piețele vecinei noastre, și vor trebui prin urmare să iee drumul spre mare, spre a se încărcă pentru țările Europei occidentale. Fără noua linie, cerealele ce mergeau spre Austro-Ungaria, ar fi luat drumul spre Odesa, prin Ungheeni, unde se și due dăca parte din cerealele Moldovei de sus. Nu tot astfel va fi după construirea noiei linii. Distanța la Galați va fi cu vre-o 80 de chilometri mai scurtă decât la Odesa, și ori-cât s'ar scăde transportul pe liniile ruse, cerealele Moldovei de sus se vor îndrepta tot spre Galați, atât din cauza mai micii distanțe, cât și a avantajelor ce vor găsi aci prin construirea docurilor și instituirea warantelor. Docurile vor suprima o mulțime de cheltuieli de manipulare, de încărcare și descărcare, ear' warantele vor oferi avantajul, ca proprietarii să poată găsi bani pe marfa lor până se o poată vinde cu un preț avantajos. Toate aceste avantagii, unite cu scurtarea distanței, nu le va pute oferi Odesa, ori-cât se vor reduce tarifele ruse. Prin urmare noua linie va face din Galați earăși debușeu natural al produselor Moldovei, cum a fost și cum trebuie să fie, și revenirea afacerilor îi va reda cu încetul viața ce s'a scurs aproape cu totul din el. Statul va câștiga asemenea din reînflorirea orașului Galați. Sporirea fonciarului și a patentelor se va urca la o sumă însemnată, căci noua linie va ridica în mod incomparabil valoarea proprietăților din județul și orașul nostru și va spori considerabil numărul comercianților. Nu mai vorbim de traficul căilor ferate, ce se va urca prin depasarea pe liniile noastre a cerealelor, ce până acum apuceau pe liniile străine.

Furtună și ploaie în București. Joia trecută a cădut în capitala României o ploaie și grindină, despre care aflăm următoarele amănunte: La scoala de fete din colozarea de galben Nr. 5 a cădut trăsnetul și a causat pagube însemnate. Nici o nenorocire. În strada Pânzari, dela casa d-lui Lupan, acoperișul a fost luat de vânt și aruncat la o mare depărtare. — Acoperișul casei d-nei Luxița Dancovici din strada Teilor Nr. 20 a fost aruncat în curtea d-lui C. Dimitrescu, rupend nisce pomi. — Prăvălia d-lui Stefan Ionescu, cărcimar s'a dărâmat până la pământ, acoperind sub dărâmături pe o fată anume Catrina în vîrstă de șese-spredece ani a fetei Floarea Văduva, din strada Foișor Nr. 20. Sărmana venise a se adăposti de ploaie. Ea a fost scoasă de trecători rânită grav la mijloc, și apoi a fost dusă la spital. — La biserica Tărcă s'a rupt crucea și o parte din învelitoare. — La abatoriu s'a rupt învelișul și o parte din ziduri s'a dărâmat rânind mai mulți oameni, din cari unul anume Stefan Nicolae, măcelar, fiind grav rănit, a fost condus spitalului Brâncovenesc. — Săpuneria d-lui Mateiu Vlădescu, după cheiul stâng al Dâmboviței, lîngă abatoriu, s'a dărâmat, omorînd un lucrător anume Petre, ear' pe alții trei rânind grav. — Mai toate baracele din târgul Moșilor au fost distruse. — Învelișul dela biserica Sf. Spiridon Vechiu, a fost luat și aruncat la mare depărtare. — Acoperișul caselor d-lui Dumitrache Marinescu din strada Carol Nr. 6 a fost desvilit și aruncat pe stradă. — Acoperișul caselor d-nei Zinca Spirescu din calea Moșilor Nr. 26 a fost rupt. — Acoperișul dela salonul „Pomul-Verde” a fost rupt și aruncat pe stradă. — La biserica din strada Stravropoleos ulucile au fost rupte. — Prelungă aceste mai putem înregistra arbori desrădăcinați și rupți de pe la grădinile publice.

Contribuiri pentru scoala superioară de fete din Sibiu. (Urmare din nr. 124.) La apelul comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” de a contribui cu mijloace bănești la înființarea și susținerea scoalei superioare de fete cu internat, au mai răspuns:

Prin lista nr. 58 (colectantă Sidonia Maior în Lugo): Victor Mihályi, episcop în Lugo 25 fl.; un pelerin din Lugo 5 fl.; Andreiu Liviu 2 fl.; Petru Pop 2 fl.; Teodor Pap, propr. mare 2 fl.; Alexandru Olar, maior 1 fl.; Stefan Antonescu 1 fl.; N. N. 1 fl.; Dr. Maior, medic 1 fl.; Katarina Stoia 1 fl.; Sidonia Maior 1 fl.; Mihail de Stoica, c. r. locotenant 1 fl.; Simeon Tamaș, protopop 1 fl.; toți din Lugo. Suma listei 50 fl.

Prin lista nr. 24 (colectant dl Simeon Caluț, avocat în Dicső-Szt.-Márton): Vasile Moldovan, presid. forului orfanal în Boziaș 10 fl.; Dănil de Tamaș, paroch în Deagu 5 fl.; Nicolae Pop, econom în Bobohalma 5 fl.; Iacob Macaveiu, preot în D.-Szt.-Márton 3 fl.; Moise Bartolomeu, notar cercual în Lascud 1 fl.; Dionisiu Boer, cooperator gr.-cat. în Veltiu 1 fl.; Ioan Moldovan, notar cercual în Veltiu 1 fl.; Isabela Todoran, protopopeasă în Cetatea-de-baltă 3 fl.; Nicolae Todoran, protopop gr.-or. în Cetatea-de-baltă 2 fl.; Ioan Pop, preot rom. în Abus 1 fl.; André Petrits, proprietar în D.-Szt.-Márton 1 fl.; Romul Boilla, în D.-Szt.-Márton 4 fl.; Ioan Fodorean, paroch gr.-or. în Pancea 1 fl.; Ioan Trifan, docent pensionat în Cerghidulmare 50 cr.; Emiliu Pop, econom în Bobohalma 2 fl.; Simeon Ciuchina, econom în D.-Szt.-Márton 1 fl.; Timoteu Circa, comerciant în D.-Szt.-Márton 2 fl.; Petru Nirastean, preot în Ernot 3 fl.; Simeon Caluț, avocat în D.-Szt.-Márton 2 fl. Suma listei 48 fl. 25 cr.

Au mai incurs dela reuniunea română de cântări din Sibiu 54 fl. 66 cr.

Prin lista nr. 53 (colectant dl Andreiu Medan, proprietar în Șomeuta-mare): Andreiu Medan, proprietar 5 fl.; Nicolau Nilvan, avocat 3 fl.; Ludovic Man, farmacist 2 fl.; Victor Marcu, candidat de advocat 1 fl.; toți din Șomeuta-mare; Ioan Balint, proprietar în Miresul-mare 2 fl.; Elia Pop, învățător în Șomeuta-mare 1 fl.; Petru Dragoș 3 fl.; V. Buda 50 cr.; A. Szabó 1 fl.; I. Belbe 1 fl.; Benjamin Buda 50 cr.; Petru Pintye 50 cr.; Ieremia Raț 1 fl.; George Micul 1 fl.; Atanasii Cotofea 1 fl.; Teodor Blaga învățător 50 cr. Suma listei 24 fl.

(Va urma.)

Mulțumită publică.

Comitetul arangiator își exprimă profunda sa mulțumită tuturor colectanților și contribuitorilor marimoși, cari l-au sprijinit întru realizarea unui scop, de însemnată socială culturală atât de ponderoasă, precum a fost acela ce și-l-a defipt tinerimea — cu ocaziunea arangierii unui concert împreunat cu dans în 3 Aprilie st. n. a. c. — adevă a asigura încâtva material-minte, existența societății „Petrui Maior”.

Acei p. t. domni marimoși sînt: A. din Budapesta:

Alexandru Fara, consul 10 fl.; Ioan cav. de Puscaru 10 fl.; George Mocioni de Foen 10 fl.; Alexandru Mocioni de Foen 10 fl.; Eugen Mocioni de Foen 10 fl.; Iuliu de Puscar 10 fl.; Dr. Antanasii Marienescu 6 fl.; Dr. Victor Babeș 5 fl.; Dr. Augustin Dumitrescu 10 fl.; Vornica 3 fl.; Alexandru Roman 6 fl.; Horváth Mihály 5 fl.; Anton Schiau 5 fl.; Emil Babeș 2 fl.; Dr. Corneliu Diaconovich 2 fl.; X. Y. 5 fl.; Dr. Teran 2 fl.; Dr. Rădulescu 3 fl.; Brancovici 4 fl.; Irene Essman 4 fl.; báron Baits 5 fl.; conte Bánffy Béla 2 fl.; baron Bánffy Daniel 2 fl.; baron Wodianer Albert 3 fl.; Dr. Iosif Gall 20 fl.; conte Karásoni Aladár 5 fl.; conte Teleky Domokos 2 fl.; Mocșary 5 fl.; Simon Géza 5 fl.; Simon Gyula 1 fl.; doamna Baranyai János 5 fl.; Alois Vlad de Seliște 7 fl.; doamna Torma Károly 5 fl.; Horváth Cyula 5 fl.; Vincențiu Babeș 5 fl.; George Rădulescu 5 fl.; Damian Dragonescu 5 fl.; Gerasim Ratiu 5 fl.; Iosif Barbu 2 fl.; Livius Drăgoiu 2 fl.; Gerasim Sărb 1 fl.; Vasiliu Fodor 1 fl.; X. 3 fl.; Dunca 3 fl.; Ullman Sándor 7 fl.; X. 2 fl.; Karkányi Figyes 5 fl.; Wodianer Béla 2 fl.; Králits Béla 2 fl.; Fröhlich Gustáv 2 fl.; Lukács László 2 fl.; Visi Imre 2 fl.; Végheş Gellért 2 fl.; Daniel Ernő 2 fl.; Elekes György 2 fl.; Náményi Albert 2 fl.; Emich Gusztav 2 fl.; Bende Imre 2 fl.; Sloy 3 fl.; Gödl Károly 2 fl.; Pogány Károly 2 fl.; doamna Hugmayer 3 fl.; Jonács Ferenczné 3 fl.; Dr. G. Ilea 3 fl.; Dr. Iosif Rus 3 fl.; Andreiu Rus 2 fl.; Ioan Poruț 3 fl. Suma percepțiunilor 292 fl.

Erogațiunilor 274 fl. 10 cr.

Resultă 17 fl. 90 cr. venit curat.

B. din provincie:

Banii din provincie au intrat de-adreptul la societ. „Petrui Maior”.

Colectantă doamna Maria Cosma în Sibiu: Dela D. Leontin Simonescu 2 fl.; Nicanor Frateș 1 fl.; Mateiu Voileanu 1 fl.; Dr. Octaviu Russu 1 fl.; Petru 1 fl.; Șulut 2 fl.; N. N. 1 fl.; Dr. D. P. Barcianu 1 fl.; Nicolau Popea 5 fl.; I. Popescu, profesor 2 fl.; Const. Stezar 1 fl.; Ioan Bădila 1 fl.; D. Moldovan 2 fl.; P. Cosma 2 fl.; Suma 23 fl.

Dl Avram Tincu din Orăștie 1 fl. Colectant: Dl. Petru Roșca protopop din Turda: dela d. Anania Moldovan 1 fl.; Teofil Pap 1 fl.; Ioan Teran 50 cr.; Ioan Hoportean 50 cr. P. Roșca 1 fl. — Suma 4 fl.

Colectant dl Alexandru Lazar în Dej: dela dl George Pap 5 fl.; Ioan Pelle, protopop 3 fl.; Dr. Teodor Mihali 2 fl.; Augustin Muntean 1 fl.; Gavril Man 1 fl.; Alexandru Lazar 1 fl. — Suma 13 fl.

Colectantă doamna Letiția Oncu în Arad: dela Aurel Suciu 3 fl.; Dr. G. Vuia 1 fl.; Dr. Ioan Pap 1 fl.; C. Nicoră 1 fl.; Romul Ciorogariu 1 fl.; Letiția Oncu 3 fl.; Paul Tulcan 1 fl. Suma 11 fl.

Dl Basiliu Jurca din Sarasău 5 fl. Colectant Nicolau Rădnean dela: dl Emiliu Bardos 5 fl.; Irene Essmann 5 fl.; Cossa Hermin 1 fl.; Ioan Suciu 1 fl. — Suma 12 fl.

Colectant Dr. Nicolau Maieru, protopop în Seliște. Dela d-nii: Dimitrie Roman 3 fl.; Ioachim Muntean 1 fl.; R. Speck 1 fl.; Iacob Arseniu 1 fl.; I. Comșa et fiu 1 fl.; Iordachie P. Roșca 1 fl.; Ioan Banci 1 fl.; Dumitru B. Comșa 1 fl.; Bucur Comșa 1 fl.; Omisfor Borgia 1 fl.; A. Wemich 1 fl.; Dimitrie (necetibil) 1 fl.; Dăriu Marcu 1 fl.; Nicolae Nartea 1 fl.; Nicolae Mosore 1 fl.; Petru Indriș 1 fl.; Ioan Popa 1 fl.; George Vraciu 1 fl.; Dr. Nicolau Colefar 1 fl.; Ioan Buceșan 1 fl.; Dumitru Lăpădat 1 fl.; Ioan B. Comșa 1 fl.; Lupea Blot 1 fl.; Ioan P. Hertza 1 fl.; Dumitru N. Borgia 1 fl.; Nicolae Teligrad 1 fl.; Nicolae Sărbu 1 fl.; Ioan Comșa 50 cr.; Dumitru P. Hanciu 50 cr.; Nicolae Pătruț 1 fl.; Petru Tămpănar 5 fl.; Dumitru N. Simeon 1 fl.; Mihailă Stoica 1 fl.; Dr. Nicolau Maieru 2 fl. — Suma 40 fl.

Liviu de Leményi, pretor 2 fl.

Colectant dl Alexiu Manguia din Oravița: dela d-nii Dr. Aurel Maniu 5 fl.; E. Trăilă 5 fl.; Simeon Manguia 2 fl.; I. Lepa 2 fl.; Andreiu Ghidiu 2 fl.; Alexandru Coca 50 cr.; Alexiu Manguia 50 cr. — Suma 17 fl. minus 15 cr. porto; 16 fl. 85 cr.

Colectant dl Ioan Nichita din Zălau: dela d-nii Ioan Nechita 2 fl.; Ioan Maniu 1 fl.; Alexandru Oștan 1 fl.; Alexandru Dragoș 1 fl. — Suma 5 fl.

Galaction Șagău, protopop 3 fl.; Andreiu Cosma 1 fl.; Florian Cocian 2 fl.; Ioan Beleş 3 fl.; Nicolau Șandor de Vist 5 fl.; Alexandru Crăciunescu 2 fl.

Colectant Pachomie Avramescu din Teregeva: dela d-na Emilia Bordan 1 fl.; Sofia Bondoc 1 fl.; Nicolae Machiat 1 fl.; Iosif Cotoc 1 fl.; Vasiliu Jivan 1 fl.; Georgiu Grosavescu 3 fl.; Bosiciu 1 fl.; Bercsán Cornel 1 fl.; Blaschitz Sándor 1 fl.; Iosif Ionescu 1 fl.; Nicolae Tersiu 1 fl.; Isac Rădulescu 1 fl.; Stefan Stolojescu 1 fl.; Stefan Dragiciu 1 fl.; Kuresko Péter 1 fl.; Iancu Cărpă 1 fl.; Petru Pepa 1 fl.; George Pepa 1 fl.; b. Bonna 60 cr.; Ioan Grosavescu 1 fl.; Lazar Weil 50 cr.; Hermann Heck 1 fl.; Iuliu Martinescu 1 fl.; Ioan Bumbăcilă 1 fl.; Maria Roman 1 fl.; Savu Grosavescu 1 fl.; R. B. 1 fl.; Ilie Radu 1 fl. — Suma 29 fl. 10 cr. George Tărnoveanu, notar 5 fl.

Suma 182 fl. 95 cr.

Venitul din loco 17 fl. 90 cr.

Suma 200 fl. 85 cr. venit curat.

Acei P. T. domni, cari mai posed listele, se binevoiască a ni-le retrimité în timpul cel mai scurt — cu ori-și-ce rezultat — ca să putem încheia socotelile deplin și publica și rezultatul acelora.

Budapesta, la 5 Iunie 1886.

Pentru comitetul arangiator:

Dr. Emil de Puscaru, Georgiu Șandor, pres. comitetului. secretar.

Posta ultimă.

München, 14 Iunie n. Foaia oficială publică proclamațiunea prințului-regal Luitpold, după care conform constituției tronul trece la fratele defunctului rege, la prințul Otto; deoarece-incele acela din cauza unui morb mai îndelungat e împedecat a guverna însuși, el primesce regența în numele noului rege. Proclamațiunea provoacă pe supoși a recunoaște cu credință pe noul domnitor legitim și constituțional; mai departe provoacă pe autorități a conduce până la o altă dispoziție și mai departe afacerile în numele regelui Otto. Proclamațiunea e semnată de întreg ministerul.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

(De ieri.)

München, 14 Iunie n. Afizele direcțiunii de poliție anunță, că regele Ludovic s'a aruncat aseară la 6^{3/4} oare în lacul Starnberg, cu prilegiul preumblării prin parcul castelului din Berg. Medicul personal Gudden, voind să-l mântue, încă s'a înneecat.

(De azi.)

München, 15 Iunie n. Ieri seara s'a întâmplat în castelul Berg consacrarea cadavrului regelui și apoi s'a transportat numai decătră la München, unde conductul a și sosit la 1^{1/2} oară noaptea. Din cauză că era foarte de dimineață nu s'a întâmplat nici un tumult. Un apel al regentului Luitpold proclamează de rege al Bavariei pe ducele Otto, fratele defunctului rege. Deoarece-ducele Otto de asemenea a cădut într'un morb necurabil, prințul Luitpold proclamează de rege al Bavariei pe ducele Otto, fratele defunctului rege. Deoarece-ducele Otto de asemenea a cădut într'un morb necurabil, prințul Luitpold va continua regența în numele noului rege. Poporațiunea e emoționată. Până acum pretutindenea e liniște.

Sofia, 15 Iunie n. Sobranția bulgară s'a deschis ieri. Mesagiul de tron dă expresiune bucuriei, că deputații amândoror Bulgarii se pot vedé întruniți, amintesc de luptele învinse și sperează, că rapoartele ambelor țări totdeauna se vor consolida.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Economie.

Piața din Sighișoara, 12 Iunie. Grâu curat hecto-
lita fl. 5.— până fl. 5.80; grâu mestecat fl. 3.50 până
fl. 4.—; secara fl. 3.— până fl. 3.30; ovăsul fl. 1.70 până
fl. 2.—; cucuruzul fl. 3.30; fasolea fl. 3.30; crumpenele
fl. 1.60; mazerea chilo 20 cr.; lintea 20 cr.; mălaiul 10 cr.;
lumini de sechilo 54 cr.; sâpunul 27 cr.; sechilo brut 26 cr.;
sechilo de vită fl. —.80; unsoare de porc 64 cr.; carnea de
vită 28 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 12 Iunie st. n.

Viena: 40 56 48 13 25.
Timișoara: 40 19 49 85 74.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 12 Iunie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. —.— până —.—
74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (lungă Tisza) 72—74 Kilo
fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 8.— până 8.30, (de
Pesta) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo
fl. 7.90 până 8.20, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —.—
până —.—, 74—79 Kilo fl. 8.— până 8.30, (de Bacșka)
72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 8.—

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 30 Maiu 1886.

Vânzătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Grunt. libre	Prețul lei în aur	Observații
Vamvuri	Manari	Porumb	3500	58	6.60	Caic
Vroni	G. Mendl	"	4100	58 ¹ / ₂	7.12 ¹ / ₂	Magazie
Gardeli	Feitler	"	4800	58 ¹ / ₂	7.—	Șlep
Bach	Comercială	Grâu	1300	55	10.25	Caic
Grimani	Manari	Porumb	2600	58 ³ / ₄	7.05	Șlep
Foca	Chrisoveloni	"	5600	57 ³ / ₄	6.45	Șlep
Silberstein	"	"	900	59	7.02 ¹ / ₂	Caic

Operațiile efectuate în 31 Maiu 1886.

Mathei	G. Mendl	Porumb	1700	61	7.35	Caic
Carandino	"	"	1460	60 ¹ / ₄	7.37 ¹ / ₂	"
"	"	"	1750	60 ¹ / ₂	7.40	"
Cornman	"	"	1700	59 ¹ / ₂	7.20	"
"	"	"	1700	60 ¹ / ₂	7.35	"
Lomborghiadi	"	"	1800	60 ³ / ₄	7.30	Magazie
Gombardo	Feitler	"	3000	60	7.30	Caic
Gardeli	"	"	4200	57	6.52 ¹ / ₂	Magazie
Grossovici	M. Cohen	" roșu	500	63	7.70	"
Politi	Marcheto	Grâu	3400	55 ¹ / ₂	9.65	Caic
Bach	Carnavali	"	3500	55 ¹ / ₂	10.22 ¹ / ₂	Șlep
Fechner	"	"	4000	57	11.30	"

Bursa de Viena

din 12 Iunie st. n. 1886.

Rentă de aur ung.	60/100	106.10
" " " " "	40/100	95.—
" " hârtie	50/100	153.75
În rumuțul câilor ferate ung.		
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	(1-a emisiune)	100.40
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	120.25
Bonuri rurale ung.		105.20
" " " " "	cu cl. de sortare.	105.20
" " " " "	bănățene-timșene	105.20
" " " " "	cu cl. de sortare	105.20
" " " " "	transilvane.	105.20
" " " " "	croato-slavone.	105.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		99.75
Împrumut cu premiu ung.		120.10
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		125.10
Rentă de hârtie austriacă		85.25
" " argint austriacă		85.90
Rentă de aur austriacă		116.75
Losuri austr. din 1860		139.90
Acțiunile băncii austro-ungare		831.—
" " " " "	de credit ung.	289.75
" " " " "	" austr.	282.50
Argintul		5.94
Galbeni împărătești		10.—
Napoleon-d'ori.		61.90
Mărci 100 imp. germane		126.25
Londra 10 Livres sterlingi		

Bursa de Budapesta

din 12 Iunie st. n. 1886.

Rentă de aur ung.	60/100	106.30
" " " " "	40/100	94.90
" " hârtie	50/100	154.—
Împrumutul câilor ferate ung.		
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	(1-a emisiune)	100.40
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	120.25
Bonuri rurale ung.		105.—
" " " " "	cu cl. de sortare	105.—
" " " " "	bănățene-timșene	105.—
" " " " "	cu cl. de sortare	105.—
" " " " "	transilvane.	105.—
" " " " "	croato-slavone.	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		100.—
Împrumut cu premiu ung.		119.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		124.75
Rentă de hârtie austriacă		85.20
" " argint austriacă		85.60
" " aur austriacă		116.50
Losurile austr. din 1860		139.—
Acțiunile băncii austro-ungare		831.—
" " " " "	de credit ung.	289.25
" " " " "	" austr.	282.50
Argintul		5.94
Galbeni împărătești		10.—
Napoleon-d'ori.		61.95
Mărci 100 imp. germane		126.35
Londra 10 Livres sterlingi		

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Iunie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	—	vând.	—
" Rur. conv. (6%)	"	—	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	264.1/2	"	—
Banca națională a României	"	1017.—	"	—
Împr. oraș. București	"	—	"	—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	—	"	—
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	162.1/2	"	230.1/2
Aur	"	14.1/2	"	14.3/4

Arveresi hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbiróság mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
Jugarean Stána kákovai lakos végre-
hajtónak Morár Juon alamori lakos
végrehajtást szenvedő elleni 30 firt tölke-
követelés és járulékal iránti végrehajtási
ügyében a vizaknai kir. járásbiróság terü-
letén lévő alamori 283. sz. tjkvben A + 1—7
rendszámú ingatlanokra 1170 firtban és
az alamori 359. tjkvben A + 1 rendszámú
ingatlanokból Morár Juont illető felerészre
37 firt 50 krban ezennel megállapított ki-
kiáltási árban az árverést elrendelte, és
hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az
**1886. évi június hó 30-ik nap-
ján** d. e. 9 órakor Alamon a községi
előljáróság helyiségében megtartandó nyil-
vános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át vagyis
120 firt 70 kr. készpénzben vagy az 1881.
évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyam-
mal számított és az **1881. évi novem-
ber hó 1-én** 3333. szám alatt kelt
igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ába,
kijelölt óvadékképesérték papírban a
kiküldött kezéhez letenni a vagy az 1881:
LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről
kiállított szabályszerű elismervényt átszol-
gáltatni.

[294] 1

A kir. járásbiróság mint tkvi. hatóságtól.
Vizakna, 1886 évi mártius hó 20.
napján.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane				
Viena	11.10	7.40			București	4.50	7.30			Viena	11.—	12.10		Teiuș	11.09	3.45			Copșa mică	5.50	1.11			
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal	9.32	1.14			Budapesta	8.20	8.—		Alba-Iulia	11.57	4.26			Șeica mare	6.17	1.34			
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș	9.56	1.45			Szolnok	11.20	12.00		Vințul de jos	12.20	4.46			Loamneș	6.52	2.06			
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	—	10.29	2.32		Arad	4.10	5.55		Șibot	12.54	5.13			Ocna	8.27	7.18	2.32		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28		6.22	2.55				7.04	4.30	6.05	Orăștia	1.27	5.37			Sibiu	9.—	7.38	2.50		
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Feldioara	7.01	3.38			Glogovaț	7.22	4.43	6.19	Simeria (Piski)	2.31	6.30			Sibiu	3.—	8.12	10.25		
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Ápatia	7.33	4.17			Györök	7.58	5.08	6.46	Deva	2.52	6.49			Ocna	3.34	8.36	10.45		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Ágostonfalva	8.01	4.47			Pauliș	8.17	5.21	7.—	Branicica	3.23	7.14			Loamneș		9.01	11.08		
Rév		7.33	10.19	2.34	Homorod	8.45	5.42			Radna-Lipova	8.36	5.40	7.23	Ilia	3.55	7.39			Șeica mare		9.29	11.32		
Bratca		8.54	11.38	3.18	Hașfalău	10.10	7.37			Conop		6.07	7.51	Gurasada	4.08	7.51			Copșa mică		9.52	11.52		
Bucia			12.18	3.41	Sighișoara	10.39	8.21			Bérvava		6.26	8.10	Zam	4.44	8.21								
Ciucia			12.54	4.01	Elisabetopole	11.19	9.05			Soborșin		7.14	8.58	Soborșin	5.30	8.59								
Huiedin		8.58	1.57	4.26	Medias	11.54	9.13			Zam		7.44	9.28	Bérvava	6.25	9.43								
Stana		9.28	3.11	5.08	Copșa mică	12.12	10.02			Gurasada		8.12	9.56	Conop	6.46	10.02								
Aghirș			3.40	5.27	Micăsasa	12.37	10.30			Ilia		8.29	10.17	Radna-Lipova	9.06	10.36	6.12							
Ghirbău			4.15	5.50	Blaj	12.56	10.50			Branicica		8.48	10.38	Pauliș	9.26	10.50	6.32							
Nădășel			4.36	6.02	Crăciunel	1.30	11.34			Deva		9.13	11.05	Györök	9.46	11.05	6.53							
			4.58	6.24	Teiuș	1.45	11.52			Simeria (Piski)		9.53	11.55	Glogovaț	10.21	11.31	7.28							
Cluj		10.28	6.43	7.26	Ápatia	2.34	12.41			Orăștia		10.23	12.24	Arad	10.38	11.45	7.45							
Apahida			7.03	8.54	Cluj	2.55	1.12			Șibot		10.46	12.53	Szolnok		9.17	12.31							
Ghirș			7.26	9.43	Vințul de sus	3.17	1.42			Vințul de jos		11.14	1.22	Budapesta		2.32	5.12							
Cucerdea			8.54	9.43	Uioara	3.24	1.51			Alba-Iulia		11.41	1.41	Viena		6.—	8.20							
Uioara			9.43	9.43	Cucerdea	3.36	2.15			Teiuș		12.14	2.24			3.—	6.05							
Vințul de sus			9.51	9.58	Ghirș	4.11	3.12																	
Áiud			9.58	10.24	Apahida	5.36	4.59																	
Teiuș			10.24	10.59		5.56	5.30																	
Crăciunel			10.59	11.28		6.31	6.03		8.—															
Blaj			11.28	11.44	Nădășel	6.52	6.21		8.34															
Micăsasa			11.44	12.18	Ghirbău	7.08	8.59		8.59															
Copșa mică			12.18		Aghirș	7.23	9.56		9.56															
Medias					Stana	7.50	10.16		10.16															
Elisabetopole					Huiedin	8.12	7.14		11.04															
Sighișoara					Ciucia	8.52	7.43		12.17															
Hașfalău					Bucia	9.10			12.47															
Homorod					Bratca	9.29			1.21															
Ágostonfalva					Rév	9.41	8.22		2.02															
Ápatia					Mező-Telegd	10.24	8.48		3.06															
Feldioara					Fugyi Vásárhely	10.43			3.38															
					Vărad-Velenceze	10.53			3.54															
						11.—	9.13		4.05															
Brașov	1.09				Oradea-mare	11.15	9.18	10.55																
Timiș	1.55	5.45			P. Ladány	1.09	10.38	1.23	5.17															
Predeal	2.53	6.22			Szolnok	3.29	12.20	3.24	5.25															
București	3.28	6.47			Budapesta	6.38	2.15	7.45	10.—															
	9.35	11.45			Viena	3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.